

Referat från guidad tur i Stadsparken den 22 september 2020.

Vår guide, Karin Andersson parkingenjör Örebro kommun, välkomnade ett 20-tal PRO-are vid entrén till vår fina Stadspark. Vi fick veta lite om Stadsparkens historia men framförallt allt kunskap om träd, buskar och blommor.

Parken skapades 1862 av en trädgårdsförening då intresset för trädgårdsodlingen blev populärt. Så småningom övertog Örebro stad parken (som det då var). År 2004 utsågs den till Sveriges vackraste park.

Det man arbetar för idag är att parken ska innehålla olika "rum" som förändras under årets alla skiftningar.

Lite blandat av det vi fick se och lära:

Första anhalten, trädet – bok, som parken fick som pris 2004.

Nästa var en avenbok – som även kan finnas som häck i trädgårdar sedan såg vi på

tulpanträdet som är släkt med magnolian samt snödroppträdet/busken.

Sedan kom vi till "rummet" Woodland – här finns det bl a gran, svarttall och solfjäderlönner och för att skapa kontraster ser vi även olika stenformationer. Det var verkligen en liten skog mitt bland alla grönytor.

På väg ner mot Blomstergården betraktade vi ett annorlunda träd – vingnöt. Det hade flera stammar. Det har långa hängen men mest såg vi torra hängen från fjolåret. Praktfullt.

Astrarna blommade vackert i Blomstergården men den är väl som mest praktfull vår och sommar då det är mycket lökväxter och penséer.

Men kolla på bilden vad fint det är även så här års.

På 90-talet utformade bildkonstnären Helge Lundström "rummet" Vattendraget. Där finns det en damm med ett litet vattenfall, (till alla barns stora glädje – härligt att plaska omkring i) kantiga stenar och olika växter. Karin berättade att många av stenbumlingarna togs tillvara då motorvägen byggdes mellan Arboga och Örebro. Tänka sig!

Sedan beundrade vi det jättestora trädet Grå valnöt. Vilket grenverk – ett riktigt trollträd. Frökapslar från detta träd förser många odlare med fröer och det står på förpackningarna: FK från Örebro. Spännande tanke.

Vi fick också veta hur viktigt det är att se till att man har många olika trädarter i kommunen – med tanke på att träd kan bli sjuka - vi kommer ihåg almsjukan - så att det alltid finns friska arter.

Parkens senaste konstverk, "Upplyst" är gjort av Birgitta Muhr 2019 och är en sittande lykta. Hennes tanke var att här fanns det en lugn och trygg plats att sätta sig på - det som fanns till hands, dvs en sten.

Vi lyssnar intresserat till Karins information.

Magnoliaträd passerade vi också och om jag uppfattade rätt så var det just en blomma som gömde sig bland bladen. Inte så vanligt så här års.

2019 invigdes det nya parkrummet Tegelrummet i Stadsparken. Det är en känd trädgårds-entusiast/arkitekt som har skapat det, Peter Korn. Alla växter är planterat i grus och hans filosofi är att under sand och grus finns det vatten som gör att växterna lever och överlever. De blir lite sirligare än om det var planterade i jord. Här finns det buskar och massor av lökar. Man kan se upphöjda planteringar, nedsänkta gångar, trappor och sittvänliga murar i tegel.

På väg ut ur parken passerade vi några otroligt fina blommor – Tidlösa, var namnet.

Vi tackade Karin för en informativ och trevlig guidning men inte var det slut med det – nej då.

Göran Kindgren, medlem i PRO Örebro City, hade något att berätta för oss. Hans far, konstnären Bertil Bagare-Kindgren, hade haft sin son, Göran och hans familj, som förebild till statyn.

Tittar man riktigt noga så ser man att hans fru Margareta väntar deras tredje barn. Inte helt oväntat så heter statyn "Den växande familjen" och är rest 1974.

Så roligt att få ett så personligt minne från dagen. Statyn står till höger om Stora scenen.

En intressant timma som säkerligen påverkar våra kommande promenader genom Stadsparken – vi kommer att uppmärksamma helt andra saker än tidigare.

Å till sist – jag gör inte några anspråk på att jag uppfattat alltsammans alldeles korrekt men det bjuder jag gärna på.